Vlaanderen
is diervriendelijk

Huisdierwijzer konijn

Oryctolagus cuniculus

DEPARTEMENT
OMGEVING

vlaanderen.be/huisdierinfo

INHOUD

1 Overzicht 3
2 Natuurlijk gedrag en behoeften 4
3 Huisvesting en verzorging 5
3.1 Huisvesting 5
3.1.1 Gezelschap 5
3.1.2 Verblijf 5
3.1.3 Inrichting en bodembedekking 6
3.1.4 Verrijking 7
3.2 Voeding 7
3.3 Dagelijkse verzorging 9
4 Gedrag en omgang met het dier 9
5 Gezondheid 10
5.1 Voortplanting en bijhorend gedrag 10
5.2 Meest voorkomende gezondheidsproblemen 11
6 Aankoop of adoptie 12
7 Kosten 13

1 OVERZICHT

Gezondheid

Raadpleeg een dierenarts voor mijn jaarlijkse inentingen en controle. Laat ook mijn nageltjes en tanden controleren.

Beweging

Ik heb nood aan mijn dagelijkse portie beweging. In een grote ren kan ik lopen en huppelen. Je kan me ook onder toezicht veilig laten loslopen.

Gezelschap

Ik ben een groepsdier, hou me daarom niet alleen. Samen met een konijnenvriendje voel ik me het prettigst.

Geen knuffeldier

Ik ben geen echt knuffeldier en schrik gemakkelijk. Ga rustig en geduldig met me om, dan vind ik het soms wel fijn om geaaid te worden. Til me liever niet op, daar hou ik niet van!

Voeding

Ik knabbel het liefst de hele dag door op hooi, verse groenten en kruiden en wat konijnenkorrels. Voer met veel vezels houdt mijn tanden gezond.

Ruimte

Ik heb veel ruimte nodig om me goed te voelen en mijn pootjes te strekken. Een klein konijnenhok is niet voldoende, ik heb ook een grote ren of vrije loop nodig.

Graven

Ik vind graven heel leuk! Geef me een zandbak of een stuk tuin waarin ik me kan uitleven.

2 NATUURLIJK GEDRAG EN BEHOEFTEN

Het konijn komt van nature voor in Europa, maar werd tijdens de ijstijden teruggedrongen tot het Iberische schiereiland, het huidige Spanje en Portugal. Daar ontdekten de Romeinen het konijn en ze waardeerden het smakelijke vlees ervan. Zij exporteerden het konijn naar verschillende eilanden in de Middellandse Zee en verspreidden het verder over Europa. Vanaf de Middeleeuwen werden konijnen in kloosters in kooien gehouden en gekweekt. Hier werd de basis gelegd voor verschillende kleuren en vormen. In de 17de en 18de eeuw ontstonden zo de eerste echte rassen. Zo zijn er dwergrassen van nauwelijks 1 kg tot reuzenrassen van wel 7 kg. Sinds de Tweede Wereldoorlog worden konijnen niet meer uitsluitend voor het vlees en de pels gehouden, maar ook als huisdier.

Van oorsprong leeft het konijn in heuvelachtige, schrale graslanden met verspreid houtgewas, struiken en bos. Ze graven ondergrondse gangenstelsels waarin ze beschutting zoeken tegen roofdieren en zich voortplanten. De gangen kunnen wel 3 meter diep en 45 meter lang zijn en hebben een diameter van ongeveer 15 cm. Meestal komen deze gangen samen in een grotere ruimte van 30 tot 60 cm hoog.

Konijnen zijn sociale dieren: ze leven in groep, verdedigen samen hun territorium en graven en onderhouden hun gangenstelsels. De groepen bestaan gemiddeld uit zes tot acht volwassen dieren van beide geslachten en hebben een strikte hiërarchie. Die is vooral van belang voor de mannetjes, want ze bepaalt wie het gemakkelijkst toegang krijgt tot de vrouwtjes. De onderlinge band tussen de dieren is hecht. Ze spelen met elkaar en verzorgen elkaars vacht.

Konijnen zijn vooral actief in de schemering. Tijdens de middaguren verstoppen ze zich voor hun vijanden in hun ondergrondse tunnels en rusten ze. Ze zijn steeds alert op mogelijk gevaar, zoals vossen, roofvogels, katten en bunzings.

Van nature leven konijnen in schrale gebieden met een beperkt voedselaanbod. Hun spijsverteringsstelsel is daarom aangepast aan vezelrijke voeding zoals gras, kruiden, boombast en struiken.

Indeling in het dierenrijk

Rijk	*Animalia* (dieren)
Stam	*Chordata* (chordadieren)
Klasse	*Mammalia* (zoogdieren)
Orde	*Lagomorpha* (haasachtigen)
Familie	*Leporidae* (hazen en konijnen)
Soort	*Oryctolagus cuniculus*

3 HUISVESTING EN VERZORGING

3.1 HUISVESTING

3.1.1 Gezelschap

Een konijn is een groepsdier. Hou er minstens twee. Als je een konijn alleen houdt, dan zal het zich eenzaam en onveilig voelen en daardoor kan het gedragsproblemen ontwikkelen. Geef de dieren wel voldoende ruimte, want in de natuur hebben ze vaak hun eigen hol en territorium. Te weinig ruimte veroorzaakt stress en ruzie.

De combinatie van een vrouwelijk konijn en een gecastreerd mannelijk konijn gaat het best. Twee mannetjes of twee vrouwtjes samen geeft meestal ruzie. Zelfs wanneer de dieren gecastreerd en/of gesteriliseerd zijn kan er ruzie ontstaan, meestal tijdens de puberteit van de dieren. Het voorzien van voldoende ruimte kan de situatie verbeteren.

Zet nooit zomaar twee konijnen samen. Voor de introductie zet je de konijnen voor het eerst samen op compleet neutraal terrein. Als de geur van één konijn al aanwezig is, dan kan dat konijn de ruimte als zijn territorium beschouwen en onverdraagzaam worden ten opzichte van het andere konijn. In een konijnen- of knaagdierenopvang is vaak de nodige kennis aanwezig om je te helpen de introductie vlot te laten verlopen. Lees hier meer over de introductie van konijnen.

Haal ruziënde konijnen meteen uit elkaar en zet ze apart. Bijtwonden kunnen dodelijke abcessen veroorzaken.

Zet geen andere dieren zoals een cavia of kippen bij konijnen. De dieren begrijpen elkaar niet en kunnen elkaar verwonden. Als je (tijdelijk) toch een konijn alleen hebt, dan kan je er een pluche knuffel bij zetten. Veel konijnen vinden het prettig om toch tegen iets zachts aan te zitten.

3.1.2 Verblijf

Konijnen hebben veel ruimte nodig. Alleen maar een hok of kooi is veel te klein. Combineer een hok of kooi daarom altijd met een grote (buiten)ren of zorg ervoor dat de konijnen een groot deel van de dag vrij in huis kunnen rondlopen. Het hok of de kooi dient dan als veilig hol om uit te rusten, net zoals de gangenstelsels die ze in de natuur graven. Daarom mag de ingang tot het hok klein zijn, zodat het konijn het gevoel van een tunnel krijgt en zich veilig voelt in het hok. De ren zorgt ervoor dat de konijnen hun mest buiten het hol kwijt kunnen, en geeft hen ruimte om rond te rennen.

Kies een hok dat je gemakkelijk kan onderhouden en ontsmetten. Een hok of kooi voor twee kleine tot middelgrote konijnen moet minstens 160 x 80 cm groot zijn, en hoog genoeg zodat de konijnen comfortabel rechtop kunnen staan. Voor grote konijnen heb je een hok nodig dat minstens 210 x 100 cm groot is. Krijgen konijnen maar beperkt toegang tot een ren of kunnen ze slechts een klein deel van de dag vrij rondlopen, dan moet het hok of de kooi aanzienlijk ruimer zijn. Een kooi met een kunststof onderbak en een afneembare bovenkant van tralies is goed geschikt. Neem geen kooi met een plastic bovenkant, want daarin is er te weinig verluchting. Houten hokken zijn een goede keuze voor buiten, want ze beschermen tegen zon en regen en bieden isolatie. Bescherm het hout met niet-giftige vernis om te voorkomen dat urine in het

hout dringt. Maak kieren en gaten dicht met stopverf, want dit zijn broedplaatsen voor parasieten zoals mijten.

Reken voor de ren op een grondoppervlak van minstens 2 m^2 per dwergkonijn. Een middelgroot konijn heeft minstens 3 m^2 per dier nodig en grote konijnen hebben nog meer ruimte nodig. Hoe meer ruimte, hoe beter. Zorg ervoor dat er zowel zonnige als schaduwrijke plekken in de ren zijn, bijvoorbeeld door een boom of door een deel van de ren te overdekken. Voorzie aan de binnenkant een strook van 50 cm ingegraven gaas, zodat de konijnen zich niet uit de ren kunnen graven. De wanden van de ren moeten stevig zijn, en kunnen weerstaan aan het knagen van de konijnen. Roestvrij gaas met een maaswijdte van 17 x 17 cm is prima geschikt. Overdek ook de bovenkant van de ren, zodat de konijnen niet uit de ren kunnen klimmen en veilig zijn voor roofdieren.

Konijnen voelen zich het prettigst bij een temperatuur tussen 12 en 22 °C. Zet het hok daarom niet in de volle zon of in de buurt van de verwarming, want konijnen zijn gevoelig voor oververhitting. Vermijd tocht en zet het hok op een rustige plaats.

3.1.3 Inrichting en bodembedekking

In het verblijf moeten er schuilplaatsen zoals tunnels, holle boomstammen en hokjes aanwezig zijn, zodat de konijnen zich veilig voelen. Verhoogde zitplekken en etages geven de konijnen een uitkijkpost. Schuilplaatsen met meerdere ingangen genieten de voorkeur.

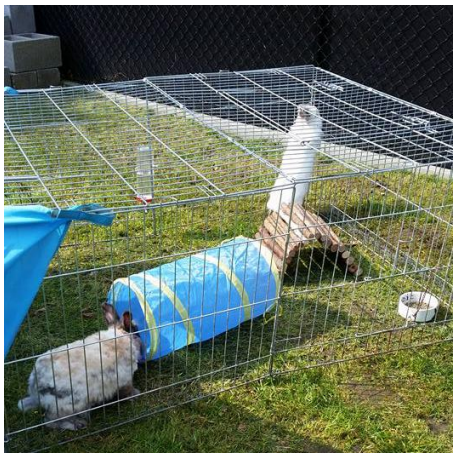

Als voederbak zijn geglazuurde aardewerken bakken geschikt. Die zijn gemakkelijk proper te houden en ze zijn bestand tegen knagen. Geef elk konijn een eigen voederbak en plaats die verspreid in het verblijf. Voor het hooi is een ruif aan te raden. Zo blijft het hooi proper. Wanneer een konijn moeite heeft met eten, kan het helpen om het hooi op de grond aan te bieden zodat het er gemakkelijker bij kan. Knaagmateriaal zoals stukken hout en takken helpen bij het afslijten van de tanden. Dit kunnen onder andere takken zijn van wilgen of fruitbomen, die je in dierenwinkels of tuincentra kan verkrijgen. Het gebruik van minerale knaagstenen als extra knaagmateriaal wordt afgeraden.

Voor het drinkwater is een waterfles met drinktuit in combinatie met een drinkbak het meest geschikt. Een drinktuit heeft als voordeel dat er geen vuil in het water komen. Sommige konijnen drinken liever uit een bak. Zet die dan op een verhoog, zodat er geen bodembedekking in het water komt. Er bestaan ophangsystemen waarbij een drinkfles verbonden is aan een drinkbakje.

Leg voldoende stro in het hok, zeker als de konijnen buiten zitten. In de ren is bodembedekking niet noodzakelijk, maar hier en daar wat aarde, gras, zand of schors houdt de omgeving interessant voor het konijn. Voorzie extra zaagsel, vlas of stro in de hoek waar het dier plast. Je kan daar ook een toiletbak plaatsen (vergelijkbaar met een kattenbak), zodat het reinigen gemakkelijker is. Vul de toiletbak bij voorkeur met houtpellets. Gebruik geen kattengrind, want dit is ongeschikt voor konijnen. Omdat konijnen graag eten terwijl ze keutelen, is het handig om vers hooi vlak naast de toiletbak te voorzien, bijvoorbeeld in een hooiruif.

3.1.4 Verrijking

Konijnen zijn echte gravers. Je kan in de buitenren enkele zandhopen voorzien waarin ze hun tunnels kunnen maken. Voorzie geen diepe holen want een ziek konijn kan zich daarin verstoppen en dan kan je het moeilijk pakken voor een behandeling. Als alternatief kan je een overdekte kattenbak vullen met aarde of stro, zodat de konijnen daarin kunnen graven.

Om te voorkomen dat de konijnen zich vervelen, kan je ze actief bezig laten zijn met hun voeder. Je kan kruiden zoals peterselie of paardenbloemen ophangen zodat ze zich moeten rekken, een snackbal vullen met konijnensnoepjes, het voeder in een echte konijnenpuzzel doen of lekkere hapjes in het verblijf verstoppen.

Konijnen spelen graag met kartonnen dozen. Ze kunnen erop of erin kruipen, eraan knabbelen en ze gebruiken als obstakel bij spelletjes met andere konijnen.

3.2 VOEDING

Konijnen hebben vooral vezelrijke en relatief energiearme voeding nodig. Hoogwaardig en vers **hooi** is de hoofdvoeding en moet continu ter beschikking zijn. Dat is belangrijk voor het op gang houden van de spijsvertering en de slijtage van de tanden. Kies voor kruidenhooi en grashooi, vermijd luzernehooi (alfalfahooi). Het hooi moet fris ruiken en stofvrij zijn.

Naast hooi bestaat de dagelijkse voeding uit grassen, kruiden en bladgroenten. Let wel op met konijnen die nooit groenvoer kregen of als je een nieuwe soort groenten introduceert: de dieren moeten langzaam eraan kunnen wennen. Als je te veel ineens geeft, kunnen ze diarree krijgen. Begin dus met enkele blaadjes en geef elke dag iets meer.

Voorbeelden van geschikte **groenten en (on)kruiden** zijn: andijvie, witloof, peterselie, wortelloof, spinazie, koriander, wilde peen, paardenbloem, klaver, brandnetel, zevenblad en kamille. Geef geen kool aan je konijnen, want de meeste koolsoorten geven gasvorming in de darmen bij konijnen. Dit kan erg gevaarlijk zijn. Ook gemaaid gras mag je om deze reden niet geven. Aardappelen, aardappelschillen en brood zijn absoluut ongeschikt als konijnenvoer. Beperk suikerrijke producten als wortelen en bieten, dit verstoort de darmwerking. Let er op dat je wortels altijd in kleine stukjes geeft, te grote stukken vergen te veel bijtkracht en kunnen de tanden beschadigen. Geef liever geen fruit aan konijnen.

Pluk (on)kruiden best uit de eigen tuin, want planten langs drukke wegen kunnen vervuild zijn door uitlaatgassen. Pas op met gewassen uit gebieden waar wilde konijnen zitten, deze kunnen de ziekte myxomatose overdragen. Was gekochte kruiden en groenten goed om bestrijdingsmiddelen en ziektekiemen te verwijderen, maar vermijd dat de groenten nat worden gegeven.

Naast groenvoer en hooi hebben konijnen slechts een klein beetje **krachtvoeder** nodig. Een eetlepel per dag is voor kleine tot middelgrote konijnen voldoende. Een konijn dat veel krachtvoeder krijgt, zal snel te dik worden, met allerlei gezondheidsproblemen tot gevolg. Bovendien zal het hierdoor ook minder hooi eten, waardoor de tanden onvoldoende afslijten. Kies liever voor groene konijnenkorrels (de zogenaamde ‘biks’ of ‘pellets’, bij voorkeur langvezelig) dan voor een granenmengeling. De meeste konijnen hebben bij een mengeling immers de neiging om er enkel de dingen uit te pikken die ze lekker vinden, en kunnen daardoor tekorten oplopen.

De tanden van konijnen groeien levenslang. Om te vermijden dat de tanden te lang worden, is een goede slijtage noodzakelijk. Normaal gebeurt dit doordat ze voortdurend vezelig voedsel zoals hooi, gras en takken eten. Geef ze daarom extra **knaagmateriaal** zoals takken van fruitbomen of wilgen. Die kan je kopen in de dierenwinkel of zelf snoeien van gezonde, onbespoten bomen. Was en droog de takken voor je ze geeft. Geef geen snoep, lik- of knaagstenen. Ze kunnen steenvorming veroorzaken in de urinewegen en de tanden op een verkeerde manier doen afslijten. Geef liever taai en vezelig voeder om de tanden gezond te houden.

Konijnen maken twee soorten mest: droge, harde vezelige keuteltjes, en zwarte, glimmende trosjes zachte blindedarmkeutels. De blindedarmkeutels zijn een bron van voedingsstoffen en worden terug opgegeten, direct uit de anus. Dit is een normaal proces. Bij een gezond konijn zie je deze keutels dus niet. Merk je deze blindedarmkeutels toch in de kooi op, raadpleeg dan een dierenarts voor advies.

Leg het voer en hooi zo ver mogelijk van de toilethoek af. Konijnen zijn zindelijke dieren en houden hun toilet en voeder graag gescheiden.

Wat voer je een konijn?

Dagelijks voer	Met mate voeren	Niet voeren
Hooi (80%) en gras	Wortels en appels	Ui, knoflook, bieslook, prei, fruit
Verse groenten en kruiden zoals koriander, paardenbloem, andijvie (15%)	Luzerne (alfalfa)	Kool, broccoli, gemaaid gras, aardappel(schil) en brood
Pellets of biks (5%)	Wilgen-, hazelaar- en fruitboomtakken	Citrusvruchten

3.3 VERZORGING

Dagelijks

- Controleer het gedrag en het uitzicht van de konijnen: zijn ze actief, gedragen ze zich normaal?
- Verwijder voedselresten en geef vers water, hooi, groenvoeder en krachtvoeder.
- Ververs de toilethoek of toiletbak.
- Laat de konijnen loslopen als ze geen vrije toegang tot een ren hebben.

Minstens eenmaal per week

- Vervang de vuile bodembedekking en reinig het hok, de drinkfles en voederbak. Indien nodig moet je het hok vaker reinigen.
- Geef indien nodig nieuw knaaghout.

Minstens eenmaal per maand

- Controleer de nagels. Als deze te lang zijn moet je ze knippen. Laat dit voordoen door je dierenarts.
- Controleer de snijtanden. Als de tanden te weinig afslijten, geeft dit problemen. Voorzie extra knaagmateriaal of raadpleeg een dierenarts. Vraag bij elk bezoek aan de dierenarts om de tanden (ook de kiezen) van je konijn te controleren.
- Weeg je konijn regelmatig, zo merk je het sneller als er iets mis is.

4 GEDRAG EN OMGANG MET HET DIER

Vaak wordt gedacht dat konijnen goede huisdieren voor kinderen zijn, maar niets is minder waar! De meeste konijnen vinden oppakken en knuffelen niet leuk. Ze kunnen dan als reactie krabben en bijten en het is zelfs mogelijk dat ze hun rug breken als ze spartelen bij het optillen. Door veel tijd aan het konijn te besteden en er rustig mee om te gaan, kan het wel tam worden en leren dat aaien prettig kan zijn. Laat ze daarom liever op de grond zitten en aai hen daar rustig over de kop. Konijnen kunnen ook allerlei trucjes leren en er wordt zelfs aan konijnen-agility gedaan. Konijnen zijn dus vooral leuke huisdieren voor mensen die er ofwel veel mee willen bezig zijn, ofwel er vooral willen naar kijken. Als het konijn in huis opgroeit en gesocialiseerd is bij de fokker, dan zal het bij de nieuwe eigenaar in huis ook gemakkelijk tam worden. Een konijn dat buiten is opgegroeid, doe je er meestal meer plezier mee om ook buiten verder te leven.

Konijnen zijn op hun hoede voor roofdieren en kunnen dus erg schrikken als je hen onverwacht van bovenaf benadert. Biedt altijd eerst je hand langs voren aan, zodat het konijn er aan kan snuffelen. Pas daarna kan je rustig het dier aanraken en aaien.

Om een konijn op te pakken leg je één hand om het achterste van het konijn en met de andere hand ondersteun je de borst. Leg het konijn tegen je lichaam aan zodat het niet kan spartelen. Een bang konijn leg je het beste met de kop onder je oksel of arm. Je oksel/arm bootst dan een schuilplaats na. Als het konijn moeilijk te pakken is, sluit het dan eerst op in een hok. Neem dan zo veel mogelijk vel op de schouders (niet in de nek) en ondersteun het achterste. Klem het konijn tegen je aan zodat het niet kan ontsnappen of spartelen. Neem nooit enkel het vel, de nek of de oren vast, want dat is zeer pijnlijk voor het dier. Om het dier terug te zetten zet je eerst het achterste op de grond, zodat het konijn niet kan springen en vallen. Leg je konijn nooit op zijn rug, dat veroorzaakt erg veel stress.

Als je je konijnen los binnen wil laten lopen, maak in de kamer dan een ruimte die veilig is voor konijnen: zonder losliggende elektriciteitsdraden, giftige planten, kleine rondslingerende voorwerpen en andere

huisdieren. Konijnen verkiezen een tapijt of grove ondergrond boven een gladde ondergrond. De dieren kunnen aan alles knagen, ook aan plinten en deurposten. Geef ze daarom voldoende knaagmateriaal zoals hout van wilg en fruitbomen. Als het konijn rondloopt in de kamer, dan kan je je erbij zetten. Met wat lekkere hapjes zal het dier naar jou komen.

5 GEZONDHEID

5.1 VOORTPLANTING EN BIJHOREND GEDRAG

Bij jonge konijnen is het verschil tussen de geslachten soms moeilijk te zien. Vanaf ongeveer zes weken kan je het geslacht controleren door vlak voor de geslachtsopening licht op de buik te drukken. Bij het mannetje, of rammelaar, kan je dan een deel van de penis naar buiten drukken. De geslachtsopening van de rammelaar heeft een rondje met soms een opstaande rand en het vrouwtje, een voedster, heeft een spleetje. Vraag een expert om mee te kijken, want het is soms lastig te zien. Het mannetje heeft teelballen, maar die kan hij intrekken. Dat je geen balletjes ziet, is dus niet altijd een garantie dat het een vrouwtje is.

Foto links: Een voedster heeft een U vorming geslacht, een spleetje tot de anus. Foto rechts: Een rammelaar heeft een rondje, soms met opstaande rand, de opening loopt niet door tot de rand.

Konijnen staan bekend om hun snelle voortplanting. Vanaf drie maanden is een konijn al geslachtsrijp. Ze zijn het hele jaar door vruchtbaar en kunnen per jaar wel vier tot zeven keer werpen. Wil je ongewenste nesten vermijden, laat de rammelaar dan castreren. Dat kan vanaf drie maanden. De voedster kan vanaf zes maanden gesteriliseerd worden. Het is aanbevolen om een voedster te laten steriliseren, om baarmoederkanker te voorkomen.

De eisprong van de voedster wordt in gang gezet door de paring zelf en is ongeveer 11 uur later al voltooid. De draagtijd bedraagt 30 dagen, en vlak na de bevalling is het vrouwtje al terug vruchtbaar. Enkele uren voor de geboorte zal de voedster het nest beginnen klaarmaken. In de natuur is dit een nest onder de grond. In een hok zal het konijn stro of grassen verzamelen en haartjes uit haar buik- of borststreek trekken. Het is dus noodzakelijk dat er voldoende stro aanwezig is bij een tam konijn zodat de voedster een goed nest kan maken.

Konijnen worden kaal, blind en hulpeloos geboren. De voedster gaat maar twee keer per dag naar het nest om ze eten te geven, gedurende vijf minuten. Dat doet ze om zo weinig mogelijk de aandacht van roofdieren te trekken. Een onbewaakt nest is dus niet abnormaal. Na ongeveer tien dagen gaan de oogjes open en na drie à vier weken verlaten de jongen het nest en kunnen ze vast voedsel eten. Om ook sociale vaardigheden te leren, is het echter belangrijk dat de jongen tot zes à acht weken bij elkaar en bij de moeder blijven. Idealiter zijn de

jongen pas tussen 10 en 12 weken oud wanneer ze naar hun nieuwe eigenaar verhuizen, zodat ze voldoende sociaal en zelfstandig zijn.

5.2 MEEST VOORKOMENDE GEZONDHEIDSPROBLEMEN

Konijnen worden gemiddeld acht jaar oud. Laat jonge konijnen vanaf 5 weken vaccineren tegen myxomatose en VHS (Viraal Hemorragisch Syndroom).

Een gezond konijn is alert, actief en heeft heldere ogen en een propere neus, oren en anus. De vacht is glanzend en de huid is soepel. Konijnen worden meestal ziek door slechte huisvesting of voeding, zoals het geven van te veel krachtvoer. Als je konijn minder eet, stopt met eten, geen blindedarmkeutels meer opneemt, kleine keutels of diarree heeft, raadpleeg dan zo snel mogelijk een dierenarts. Een konijn dat een dag niet gegeten heeft, is een spoedgeval en snel ingrijpen is noodzakelijk. Andere symptomen van ziekte zijn lusteloosheid, een rommelige vacht, doffe ogen en knarsetanden. Hou er rekening mee dat een konijn een prooidier is, en zo lang mogelijk zal verstoppen dat het ziek is of zich niet goed voelt.

De meest voorkomende problemen bij konijnen zijn:

- **Viraal Hemorragisch Syndroom (VHS)**
  Symptomen: ademhalingsproblemen, neusbloedingen, korsten rond de neus. Meestal treedt echter plotselinge sterfte op zonder voorafgaande symptomen.
  De ziekte wordt veroorzaakt door een virus en is zeer besmettelijk. Er is een vaccin beschikbaar.
- **Myxomatose**
  Symptomen: gezwellen op de kop en geslachtsdelen, opzwellen van de oogleden, etterende ogen, harde knobbels op het lichaam, sterfte na 3 tot 5 dagen.
  De ziekte wordt veroorzaakt door een virus dat door stekende insecten wordt verspreid. Ook planten kunnen de ziekte overbrengen. Er is een vaccin beschikbaar.
- **Encephalitizoon cuniculi**
  Dit is een parasiet waarvan het merendeel van de konijnen drager is zonder dat ze symptomen vertonen. In sommige omstandigheden kunnen er echter ernstige symptomen optreden: gaande van blaas- en nierproblemen, tot scheve kopstand, oncontroleerbaar rondtollen, verlammingsverschijnselen, …
  Raadpleeg meteen een dierenarts wanneer zich één van deze symptomen voordoet.
- **Coccidiose**
  Symptomen: vermagering, diarree, ruwe vacht, lusteloosheid.
  Coccidiose is een (vaak dodelijke) ziekte die frequent voorkomt bij konijnen, vooral jonge dieren tot 8 weken oud zijn er vatbaar voor. Er zijn verschillende vormen, maar over het algemeen bevinden de parasieten zich in de lever of/en in de darm. Een goede hygiëne en desinfectie met stoom of ammoniak zijn nodig. Raadpleeg een dierenarts voor de behandeling.
- **Spijsverteringsproblemen**
  Symptomen: diarree, veel natte en glanzende keuteltjes, kleine keuteltjes, constipatie, vermagering.
  De darmen van konijnen raken gemakkelijk in de war als ze fruit, te weinig hooi, te veel vochtig groenvoer en ongeschikte groenten eten of door een te plotse verandering in dieet. Voer onbeperkt hooi en ga bij symptomen van spijsverteringsproblemen die langer dan een dag aanhouden naar de dierenarts.
- **Uitwendige parasieten** bv. (oor)mijten, vlooien, luizen, schurft.
  Symptomen: jeuk, onrust, kale plekken, schilfers, lusteloosheid
  Het is noodzakelijk parasieten te bestrijden in het hok en op het dier. Vraag de dierenarts om de juiste producten.

- **Maden**
  Bij warm weer kunnen konijnen heel snel het slachtoffer worden van vliegenlarven. Je vindt ze vooral rond de anus omwille van een vervuilde huid door ontlasting en urine. Controleer hier zeker dagelijks op, de maden kunnen zeer snel onherstelbare schade toebrengen.

- **Abcessen**
  Symptomen: wondjes, zwellingen, verdikkingen onder de huid.
  Konijnen zijn heel gevoelig voor abcessen (bv. van onderlinge gevechten of ten gevolge van tandproblemen). Abcessen bij konijnen vragen bovendien een heel grondige en vaak langdurige behandeling. Elk wondje moet grondig gereinigd en ontsmet worden. In sommige gevallen kunnen de abcessen verwijderd worden via chirurgie.
- **Tandproblemen**
  Tanden van een konijn groeien continu door, daarom is het belangrijk dat je hen knaaghout en de juiste voeding (hooi!) geeft. Zo voorkom je dat hun tanden te lang worden. Laat daarom ook zeker de snijtanden én kiezen van je konijn regelmatig controleren door je dierenarts.
- **Te lange nagels**
  Controleer regelmatig de nagels van je konijn. Knip ze bij als je ziet dat ze niet voldoende afslijten. Je kan dan zien dat de nagels voorbij de vachtlijn komen. Laat je dierenarts of konijnentrimmer het eens voordoen zodat je weet hoe ver je mag knippen.
- **Voetproblemen**
  Symptomen: kale plekjes, letsels, zwellingen of ontstekingen op de voetzolen.
  Voet problemen ontstaan door een harde ondergrond of een bodembedekking die niet geschikt is (te hard, vochtig, met scherpe deeltjes), maar ook door andere problemen zoals overgewicht of door onvoldoende beweging. Pak de oorzaak van de voetproblemen aan en verzorg de letsels.
- **Afwijkend gedrag**
  Symptomen: bijten, krabben, agressie, wegkruipen.
  Konijnen kunnen behoorlijk bijten, krabben en stampen. Ze doen dit om verschillende redenen, zoals pijn, angst of om hun territorium te verdedigen. Konijnen kunnen zich anders gaan gedragen in de puberteit, vanaf drie tot zes maanden, en ook als ze zwanger of schijnzwanger zijn. Ga naar de dierenarts om pijn en ziekte uit te sluiten. Is er geen medisch probleem, raadpleeg dan een gecertificeerd gedragsdeskundige.

6 AANKOOP OF ADOPTIE

Een konijn houden is vooral leuk als je een aantal konijnen vrij hebt lopen. Zo zie je hun gekke sprongen en interessante gedrag. Wil je een konijn als huisdier? Bedenk dan wat er allemaal bij komt kijken. De verzorging van konijnen kost enkele uren per week en je moet vooral veel opkuisen. De volgende vragen geven een idee of een konijn bij je past:

- Besef je dat een konijn geen geschikt huisdier is voor kinderen?
- Heb je de ruimte voor een konijnenhok en grote ren?
- Heb je genoeg tijd om de konijnen te verzorgen?
- Is er niemand in het gezin allergisch voor konijnen of hooi?
- Is er iemand die op de konijnen kan passen als je op vakantie gaat?
- Heb je ongeveer 50 euro per konijn per maand over voor de voeding en verzorging?
- Wil je de komende 8 jaar voor de konijnen zorgen?

Een konijn koop je bij een fokker, in een dierenwinkel of je adopteert het bij een asiel of knaagdierenopvang. Kies gezonde, actieve konijnen die minstens acht weken oud zijn. Een jonger konijn is zeer kwetsbaar en loopt een groter risico om snel te sterven. Wacht bij voorkeur tot het konijn 10 à 12 weken oud is. Kijk na of alle dieren goed verzorgd zijn. Als koper ben je verantwoordelijk voor een goede keuze. Kies geen zieke of zwakke dieren uit medelijden, want daarmee hou je foutieve handel in stand. Controleer of de dieren een propere neus en ogen hebben, een geluidloze ademhaling en niet te licht of te klein zijn. Kijk na of de snijtanden goed

op elkaar staan en niet doorgegroeid zijn. Als je verwaarloosde dieren opmerkt, dan kan je dit melden bij Dierenwelzijn Vlaanderen via het Meldpunt verwaarloosde en mishandelde dieren.

Wil je een tam konijn? Kies er dan een dat al duidelijk gewend is aan mensen. Een konijn dat niet aan mensen gewend is, vindt aandacht meestal niet leuk, terwijl een tam konijn wel kan komen knuffelen, op de bank gaat liggen of achter je aan huppelt.

Let goed op of je een kort- of langharig konijn kiest. Een konijn met lange haren vraagt extra verzorging en soms kan het nodig zijn om er mee naar een gespecialiseerd trimmer te gaan.

Zorg dat het hok in orde is en al op de juiste plaats staat als je met de konijnen thuiskomt. Het transport en de verandering van omgeving veroorzaakt heel wat stress, zodat de dieren beter meteen in hun definitieve omgeving worden gezet om tot rust te komen. Laat de dieren de eerste dagen rustig wennen.

7 KOSTEN

Een konijn kan je vanaf 10 euro kopen of adopteren. Een gevaccineerd, gecastreerd (ras)konijn kost tussen de 45 en 100 euro. Hou er rekening mee dat je konijnen niet alleen mag houden.

De aankoop van een hok en ren, de nodige inrichting en het voeder kost ongeveer 250 euro of meer. Het onderhoud kost ongeveer 50 euro per maand per dier.

Als je konijn ziek is, kunnen de dierenartskosten oplopen.

Postadres
Koning Albert II-laan 15 bus 548
1210 Brussel
vlaanderen.be/dierenwelzijn